

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

13. Dies Junii. Definit esse remedio locus, ubi quæ fuerunt vitia, mores sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

gustinus, cum ait puduisse eos minoris dedecoris, quasi esset decus, commisisse scelus, dedecus, non esse scelestum: tum addit de se, (a) *Fingebam me fecisse, que non feceram, ne viderer abjectior, quo eram innocentiior, & ne vilior haberer, quo eram castior.* Quid probrosius, quam ex flagitiorum infamia, aucupari famam, quam ex facinoribus ingloriis, venari gloriam? Horum proprium est impudenti procacitate, sanctissima quæque irridere, elevare divina judicia, monita sapientum aspernari, odisse monitores, illudere aliorum verecundiæ, damnare Bonitatem, condemnare bonos. Et quoniam placuit semel graviter esse impudentes, non jam cunilis, sed apertis januis omnes intromittunt voluptates, & malè agendi consuetudine, non cursu feruntur in malum, sed impeturuant. (b) *Quibus ait D. Paulinus, dulce est quod amaram, & turpe quod castum, & hostile quod sanctum.* De hujusmodi loquitur togæ decus Seneca, quos & locat in fastigio quodam infœlicitatis. *Tunc consummata est infœlicitas, ubi turpia non solum delectant, sed placent.* Tales ne Deo displiceas, non tibi placeant. Quod facies, si morem geras suadenti; & canenti Poëtæ:

Illos devita, quos infamat mala vita.

13. DIES JUNII.

Desinit esse remedio locus, ubi quæ fuerunt vitia, mores sunt. *Seneca Epist. 39.*

FF 2

I. Ve-

(a) *L. 2. Confess. 6. 3.* (b) *Epist. 7. ad Sever.*

Confue-
tudo
prava.

I. **V**enio tandem ad illud vitium
cui pellendo vix superest re-
medium, ideoque hominem
præcipitat in barathrum. Illud est prava in prava
consuetudo. Magnum illius est robur, quod secum
trahit quæcumque robusta, quæque secum quan-
dam quasi necessitatem vehit, ideoque vocatur à
Augustino, (a) *Secunda, & quasi affabricata natura*.
Primum igitur, frequentia peccandi, potentiis animi
vis quædam fit. Unde assuetudine scelerum intro-
lectus circà divina obfuscat, voluntas enervatur,
appetitus distorquetur, libertas constringitur: non
amplius singula tam expeditè suo munere fungun-
tur; simillima horologio, quod rotulis ferrugine, aut
longo usu exesis, ac vitiosè ambulatibus, ordinem
servare non potest. Hinc consuetudo vitiorum ubi
semel invaluit, pro imperio est, & legem facit:
tardè & difficulter eruitur, quod altè jactum est
Clavus eò firmitus in hæret, quo fixus est profundius
à gravi manu, malleoque. Quisquis à puero ex-
cuerit histrionicam, etiam decrepitis perget ludere,
& ineptirè, & inter seria joculari. Si quem post can-
nas, venationis, aucupiique studium tenuerit, etiam
canus quoque ludet inter venaticos canes. Nemo
terrenis annis assuefacit manus turpi otio, ventrem
epulis genialibus, gulam Herculis poculis, corpus
animumque fœmineis delitiis, quem non eadem
deveza ætate suaviter afficiant.

II. Argumento sint Hebræi, qui quia Ægyptiorum
cibus ab infantia erant assuefacti; puta non tamen

(a) *L. 6. de Mas.*

tum carnibus, & piscibus, sed levissimis quoque edulibus, neque uni fastiditis; peponibus, cæpis, porris, allis, cucumeribus; hinc nauseanti jam stomacho ipsum delicatissimum manna desipuit, quod in magnum famis solatium, majus singularis benevolentiae argumentum, maximum ingentis amoris testimonium, errantibus per desertum 40. ipsis annis quotidie Deus è cælo depluebat. Audi murmurentes. (a) *Anima nostra nauseat super cibo isto levissimo.* Itane verò delicata vobis gula est, ut panis ille, cui cælum furnus, ignis amor, pistor Deus fuit, nauseam faciat? Ille inquam panis, in quem verissimè dixeris omnium ciborum cupædias, deliciasque confluxisse? Sapiebat enim omnia, quorum gustum humana cupiditas desiderabat. Jamque nihil usquam, unquam regis mensis illatum fuerat ex aviariis, piscinis, culinis, cujus si vellent, delicias non perferentisceret vilissimus quisque è plebe agaso: solum, unicumque desiderium fecit, ut manna illud saperet, & electissimos pilos, & omnis generis carnes, gallinas, & pavones, & phasianos, & perdices; denique totum illud, quod sive rarum in cibo, sive pretiosum in condimento, sive artificiosum in coquo, orexin concitare poterit. Et erat sane per jucundum sine magnis impensis, unumquemque in ferculo uno, infinita reperire: in unico Manna omnes omnium menserum lautitias reperire, jamque velut Regem, regiè, hoc est suaviter, pretiosè, dapiliter supra omnes Heliogabalos Antonios, Cleopattas, & quidem in victu parabili, unoque pane.

III. Et tamen pulcherrimum hoc ciborum

Ff 3

omnium

(a) Num, 11. 4.

omnium, saporumque compendium manna, delecto
 majore insolentiâ, an supercilio, fastidivit Hebræus
 populus. Nam quoties in mente venêre pepones,
 porri, alia, cæpæ; jam hoc præ illis viluit. Con-
 tuitudo usque adeo eorum corruperat palatum. Iden-
 tunc multis est ingenium: nauleant divina, fastidium
 cœlestia, virtutem excutiunt, pietatem oderunt. De-
 ctantur interim humana, expetunt terrena, vitia
 aucupantur. Et quid hoc aliud est, quàm turpiter
 à Manna transire ad pepones, & cucumeres? Quod
 sicut nihil habent soliditatis, ita documentum
 vanitatis nunquam satiaturæ cor humanum: cum
 incipiunt malæ illecebræ hominem afficere, jam spe-
 ctant ad finem, in ipso usu sui pereunt: fluxi sunt pe-
 pones, ac cucumeres: nihil conferunt præter lachry-
 mas ex oculis provocatas, & fœtentem ex ore hal-
 tum, gravemque totius corporis animum. Cave er-
 gò ne vitia fiant in te mores; opus erit longâ morâ,
 ut illa semel radicata extirpes. Ut sapias in adulta
 tate vir, assuesce à puero contemnere puerilia. Quod
 ut præstes, illud meditare, quod Poëta est tenui
 dulatus avenâ:

Quod puer assuescit, senior dimittere nescit.

14. DIES JUNII.

Errorem definire, est facilius quàm finire.

S. August. contra. Academ. l. 1. c. 4.